

החלק העליון. החזיה, הוא פשוט ותפור כרגיל, משני משולשים מינימליים. הצעיר רה הישראלית משופעת בבגדיים כמו ש- האירוסות במעילי-פרווה, ומסתבר שגם מבגדיים מיושן, מן העונה שעברה, אפי- שר לעשות בגדיים אופנתיים — אם רק דוצים ומעיונים. לקחתי, למשל, בגדיים שלם, בצבע שחור, בשלב ראשון הצרתי אותו כלפי מעלה, משני הצדדים, עלידי פתיחת התפר. לאחר-מכן לקחתי שרוך ב- צבע שחור, השחלתי אותו מתחת לחלק התחתון של הבגד מצד ימין למטה ו- הכנסתי אותו לתוך החזיה השמאלית ל- מעלה. את הצד השני של החזיה הכנסתי בהצלבה לצד ימין של החזיה מלמעלה (נשמע מסובך אבל למעשה זה מאוד קל ונא לנסות). משיכה משני צידי החזיים

הים. אני החלטתי להקדים אותם במירון. עם כל הכבוד לגדעון אוברזון- הוא קצת בפיגור אחרי. נכון שהבעיה שלו היא להיות מיסחרי, וזה קצת קשה ויותר מסור כך. אך בגדי-הים שאני מעצבת עולה כשישית ממחיר בגדיים אחר בשוק הי- ישראלי.

מה אני עושה? פשוט מאוד, קניתי בד אלסטי מנומר המתאים לרחצה בים — חצי מטר בד ברחוב נחלת-בנימין עלה לי 100 שקל בערך. גזרתי פיסת בד ב- רוחב של 20 ס"מ. השחלתי רצועת-עור במותניים (במקום גומי או חוט), המשווה לבגד הים מראה בסיגנון בו דארק. חגרי- רת-העור היא גם מקורית, גם יפה וגם מחזיקה את הגוף ומדגישה את קרבת-ה- גיים.

חיתול

הוא בגדי-הים המתאים רק לנשים בעלות נתונים טיבעיים יפים, ורצוי שתהיינה גם קרחות במקומות מסויימים. החיתול כשמו כן הוא — חטיבה אחת של בד, שאינה מתחברת בשום מקום, רק נקשרת במותן מכסה טפח ומגלה טפחיים.

ומלהיב בסיגנון השרוואל סטרפלס הבדואי, שהפך לנמר. בעזרת שני משולשים רופפים המתלבשים על החזה ונקשרים מאחור, גומי בטליה וחיתולון שיוצא מלמטה, את מהממת אותו ואותם בערב קיצי וחמים.

אנס נורמלי

זה היה סתם בגדיים שחור נורמלי ומרובע מן השנה שעברה. וראו זה פלא: בעזרת השרוכים הכל-יכולים הוא שם פס על הקיץ, הפך אופנתי ומיוחד! ראו מה אפשר לעשות עם קצת דמיון והרבה העזה.

את צווארון-הסירה הקיים גזרתי כאמצע, למחשוף יעמוק, חיברתי שקית קטנה עם אבן שמצאתי בגינה. תפרתי את האבן בפנים, כדי שלא יראו אותה — האבן יוצרת רושם של תליון כבד, הגורם ל- צווארון ליפול יפה ויוצר הרבה כפלים.

בגד נוסף ששכב בארון כאבן שאין לה הופכין היה ז'קטיקין מבד לורקס, בסיגנון חולצת קיבוץ. הבד היה מעניין, וחבל היה לזרוק אותו. עם קצת מחשבה הגעתי למסקנה שאפשר לעשות ממנו משהו מיני- מלי, כמו חצאית מיני פשוטה עם גומי וחולצת חזיה נוצצת. את החצאית אין צורך אפילו להסביר איך תופרים — ג'קס גוזרים באורך המתאים ומסיפים גומי, את חולצת החזיה מתאימים לגודל החזה, קושרים מאחור, מכווצים קימעה באמצע החזה ומצמידים שתי כתפיות.

השרוכים מכווצות אוטומטית את כל החלק התחתון לפס וכך מתקבל בגד ים בעל רצועה נועזת ומעניינת. והעיקר — מאוד מקורי.

נכון שבגדי-הים של מתאימים לנשים בעלות נתונים טיבעיים יפים, ורצוי שגם לא תהיינה שעירות. מי ששעירה תהיה מוכרחה להיפטר משיער-ערוותה או להיות פחות נועזת.

גם מבגדי-גוף סטנדרטי אפשר לעשות בגדיים. את שתי הכתפיות של בגדי-הגוף קושרים מאחור ויוצרים סטרפלס, וכאן נכנס לתמונה השרוך הקלאסי בצבע בגדי- הגוף. מכניסים אותו בחלק התחתון, והיות שאין בבגדיים זה משולשים, עשיתי איקס וקשרתי מאחור במותן, כך שכל החלק התחתון התכווץ והפך לרצועה.

פנטסים בתחום אחר: היו לי מיכנסיים מחומר דמוי עור, רק ונעים. הם היו רחבים ולא כל-כך אופנתיים, לא ישבו יפה על בגוף, אבל היה כדאי לנצל את החומר. לכן גזרתי את המיכנסיים והפכתי אותם לחצאית מיני. את הכיסים המקוריים שהיו תפורים מאחור השארתי, את הריכסן מקדימה גם השארתי כמו שהוא, והרי לי חצאית סופר מיני יפה ואופנתית, שלא עלתה לי פרוטה.

משכנה קיבלתי אוברהול ארוך וגדול, עם צווארון סירה מבד ארגל בצבע צהוב. לקחתי את הבגד אפילו, שהוא לא מצא חן בעיני. תליתי אותו על קולב בארון וידעתי שפעם יגיע יומי. ובאמת, באחד הימים עלה רעיון במוחי: בלי נקיפות מצפון לקחתי את המיכנסיים וגזרתי במר- תן, כדי לעשות ממנו חולצה. את הכתפיות המקוריות הרחבות הצרתי.

עד כאן, עצותיה של אלבן.

מה אומר חברה החייל על בגדיה הי- פרובוקטיבים של חברתו הנרעזת? "הוא דווקא מעודד אותי," השיבה מיקי בחיוך תמים. הוא עצמו הוסיף: "לי זה לא מפריע, אני אוהב כשמסתכלים עליה. בכל מקום היא אטרקציה."

והוריה, מה הם אמרים? — "באתי מבית די שמרני. נולדתי במארוקו ובאתי לארץ בגיל 3. למולי, אמא קצת בעניינים, כי יש לה חנות הלבשה. גם היא מצטיי- דת באביזרים משוגעים כדי למשוך תשור- מת ליבן של הלקוחות. אבל בכל זאת היו לי איתה קונסליקטים די רציניים. בי- סוף הבינו הורי שזהו סיגנון חיי וסיגנון לבושי, ושהו אינו מונע ממני להיות תל- מידה טובה ורצינית."